

РЕШЕНИЕ

№ 7084

гр. София, 29.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 05.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **2369** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на [фирма] /БТК/, чрез процесуален представител юрк. К., срещу Решение № ППН-01-162/2020 от 08.02.2021г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/.

В жалбата са наведени твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон и нарушение на процесуалните правила. Сочи се, че решението на Комисията е немотивирано, постановено без да са събрани и обсъдени всички релевантни за случая доказателства. По същество се твърди, че дружеството не е нарушило ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679, доколкото по силата на сключен договор с абонат е имало право да обработва неговите лични данни и да ги предоставя на трети лица. Излагат се съображения, че неправилно КЗЛД се е позовала единствено на приетата в административното производство графическа експертиза, без да обсъди останалите доказателства. Моли за отмяна на решението.

Жалбоподателят [фирма], за съдебно заседание редовно уведомен, не изпраща представител. По делото е постъпило становище от процесуален представител, в което са изложени подробни съображения за основателност на жалбата.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/, чрез процесуален представител ст.юрк. Р., моли за отхвърляне на жалбата и претендира юрисконсултско

възнаграждение.

Заинтересованата страна А. В. Б., редовно призован, не се явява и не се представлява. Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на акта, за която е налице пряк и непосредствен интерес от оспорването. Жалбата е подадена в срок, доколкото оспореното решение е връчено на 10.02.2021г., видно от ИД на л. 35 от делото, а жалбата е депозирана чрез административния орган на 24.02.2021г. чрез Български пощи (л. 33). Предвид това съдът приема, че жалбата е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

От представените по делото доказателства се установява, че административното производство е образувано по жалба рег. № ППН-01-162/24.02.2020г. от А. В. Б. с твърдения, че не е сключвал договор № 1038728213032019 – 46382785 с БТК, съответно не ползва S. картата, предмет на договора. Посочил е, че през м. март 2019г. е закупил телефон от офис на БТК, като същият е заплатил в брой. През м. юни 2019г. установил, че сметката за телефон, интернет и телевизия се е увеличила. Установил още, че във фактурата му имало включена още една услуга.

Във връзка с постъпилата жалба с писмо № ППН-01-162/19.03.2020г. [фирма] е уведомено за образуваното административно производство, като му е дадена възможност за депозиране на становище. Такова е представено, като в него е посочено, че Б. е абонат на предоставяни от дружеството услуги – интернет, телевизия, фиксирана гласова услуга, мобилна услуга за данни с номер 08766624079, мобилна гласова услуга с номер [ЕГН], мобилна гласова услуга с номер [ЕГН] и мобилна услуга за данни с номер [ЕГН]. Последната именно е била оспорена от абоната. Посочено е още, че на 13.03.2019г. е сключен договор между жалбоподателя и дружеството за мобилна услуга с номер [ЕГН] на абонаментен план i-Traffic L+. Въз основа на този договор жалбоподателят е закупил устройство Huawei P 20 PRO с цена на свободна продажба 1449,98 лева, с отстъпка 310 лева.

С решение от проведено заседание на 21.05.2020г. КЗЛД е приела жалбата за допустима, като страни в административното производство са конституирани А. В. Б. и БТК ЕАД, като на основание чл. 49, във вр. с чл. 35 от АПК е назначена графическа експертиза на подписите, положени в графа „за абонат“ в договор № 1038728213032019 – 46382785 от 13.03.2019г. и в графа „декларатор“ в декларация от същата дата.

Проведени са открити заседания на 02.09.2020г. и 14.10.2020г. с призоваване на страните.

От фактическа страна комисията е установила, че А. В. Б. е абонат на БТК ЕАД по няколко (подробно описани) договора. От представените от дружеството доказателства е установено, че на 13.03.2019г. е закупено устройство Huawei P20 PRO с цена на свободна продажба 1449,98 лева, с отстъпка 310 лева. Същият ден е сключен договор № 1038728213032019 – 46382785 и е подписана декларация към него. Приетата по преписката експертиза от Н. обаче е установила, че подписите в графа „за абонат“ в договор № 1038728213032019 – 46382785 от 13.03.2019г. и в графа „декларатор“ в декларация от същата дата не са положени от А. В. Б.. Експертизата е кредитирана изцяло. Подробно са обсъдени правилата и процедурите, които следват

служителите на дружеството при администриране на заявления за нови мобилни услуги, модификация, преподписване и закриване на мобилни услуги.

Предвид експертизата на Н. е прието, че не е налице съгласие от страна на Б. да бъдат обработвани негови лични данни във връзка с предоставяне на услуга по договор № 1038728213032019 – 46382785 от 13.03.2019г. Обработването на личните данни на жалбоподателя за целите на идентифицирането му като абонат по процесния договор е прието, че е незаконосъобразно и в нарушение на чл. 6, § 1, б. „а“, „б“ и „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016г. Допълнително е посочено, че от представения договор № 1038728213032019 – 46382785 от 13.03.2019г. не се установява обвързаност на същия с покупката на устройство Huawei P20 PRO, както и че в договора не е отразена самата покупка. От друга страна е установено от другите представени договори с Б., че във всеки един има опция да бъде вписан серийния номер на устройство, ако такова е закупено.

В заключение е прието, че обработването на личните данни на Б. за целите на идентифицирането му като абонат по договор № 1038728213032019 – 46382785 от 13.03.2019г. е незаконосъобразно и в нарушение на чл. 6, § 1 от ОРЗД.

С Решение № ППН-01-162/08.02.2021г. на КЗЛД, по т. 1 е обявена жалба с рег. № ППН-01-162/24.02.2020г. от А. В. Б. срещу [фирма] за основателна; по т. 2 е разпоредено на [фирма] да заличи личните данни на Б. като абонат по договор № 1038728213032019 – 46382785 от 13.03.2019г.; по т. 3, на основание чл. 83, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 и на основание чл. 83, § 5, б. „а“ във вр. с чл. 58, § 2, б. и“ от Регламент (ЕС) 2016/679, на администратора на лични данни БТК ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

По делото е изслушана и приета съдебно-почеркова експертиза, която обаче съдът не кредитира, доколкото същата не е категорична и дава само предположение. Според заключението на вещото лице подписите срещу „Декларатор“ и „За абонат“ в заявление/договор № 1038728213032019 – 46382785 от 13.03.2019г. и декларация от 13.03.2019г. най-вероятно са положени от А. В. Б.. Това е така, защото изследването е направено върху приложени по делото копия на договор № 1038728213032019 – 46382785 от 13.03.2019г. и декларация от същата дата, като вещото лице изрично е посочило, че категоричен извод за автентичността на подпис може да се направи единствено при изследване на документите в оригинал.

При горните фактически установявания, съдът формира следните правни изводи:

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон. Този административен орган има правомощия да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон - чл. 10, ал. 1 във вр. с чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4-ма членове, като според чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. В конкретния случай оспореното решение е прието на заседание на комисията, проведено на 14.10.2020г., на което са присъствали четирима членове, с единодушие, като същите са подписали оспорения акт /чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация/.

Спазена е установената писмена форма, като оспореното решение съдържа изискуемите по силата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, доколкото приложимият специален закон – ЗЗЛД не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната му само на това основание. Производството е започнало по жалба на физическо лице, съдържаща оплакване за нарушаване на правата му по ЗЗЛД, т. е. искането е от компетентността на комисията, разпределено е на съответната дирекция за изготвяне на становище по допустимостта и основателността, изискано е становище от лицето, срещу което е подадена жалбата за нарушаване на правилата за обработване и съхраняване на лични данни, комисията се е произнесла по редовността и допустимостта на искането в заседание на 21.05.2020г., страните са уведомени за насроченото отрито заседание за разглеждане на жалбата по същество, като им е дадена възможност да се запознаят със събраните по преписката доказателства и да изразят становище по тях.

По съответствието на решението с материалноправните разпоредби, съдът съобрази следното:

Регламент (ЕС) 2016/679 се прилага от 25.05.2018г. Административният акт е постановен на 08.02.2021г. и е съобразен с действащия към този момент материален закон.

Не е спорно по делото, че [фирма] е администратор на лични данни по смисъла на закона. Заинтересованата страна А. В. Б. е физическо лице – субект на данни.

Съгласно чл. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Обработването на лични данни е допустимо в конкретно посочени в чл. 6, § 1, б. „а“-,„е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 хипотези. В случая администраторът е твърдял, че данните на жалбоподателя са законосъобразно обработени за целите на идентифицирането му като абонат/потребител по процесния договор от 13.03.2019г. Така наведените фактически твърдения покриват хипотезите на чл. 6, § 1, б. „а“-,„в“ от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно: субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се

прилага спрямо администратора.

В случая не е спорно, че [фирма] е обработвало личните данни на А. В. Б. за целите на идентифицирането му като абонат/потребител по договор № 1038728213032019 – 46382785 от 13.03.2019г. и декларация от същата дата. Спорът се свежда до това, налице ли е съгласие за тази обработка. Законосъобразно комисията се е позовала на резултатите от назначената в хода на административното производство графическа експертиза (Експертиза № 20/Д.-142 (л. 235 и сл.), съгласно която подписите, положени в договора от 13.09.2019г. и декларацията към него, не са положени от А. Б..

Съгласно чл. 49, ал. 1 от АПК експертиза се възлага, когато за изясняване на някои възникнали въпроси са необходими специални знания в областта на науката, изкуството, занаятите и други, каквито органът няма. Експертизата е редовен способ за установяване на релевантните за случая обстоятелства, допустима по арг. от чл. 49, ал. 1 от АПК и в съответствие със залегналото служебно начало по чл. 35 и 36, ал. 1 от АПК. С разпореждане от 13.05.2021г. съдът е указал доказателствената тежест на страните и в частност, че оспорващият БТК ЕАД следва да ангажира съдебно-графологична експертиза във връзка с наведените твърдения, че КЗЛД незаконосъобразно е кредитирала резултатите от назначената в хода на административното производство експертиза. Такава експертиза действително е поискана, допусната и изслушана по делото, но вещото лице е посочило, че категорично заключение може да се даде след изследване на оспорените документи в оригинал. Жалбоподателят не е поискал назначаване на допълнителна експертиза с обект на изследване – оригиналите на сочените документи, за целите на която да предостави съхраняваните при него оригинали. Ето защо и в съответствие с разпределената доказателствена тежест са останали недоказани твърденията на администратора, че комисията неправилно е кредитирала резултатите от експертизата на Н.-МВР.

Според чл. 171, ал. 1 от АПК доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган, имат сила и пред съда. В случая приетата от административния орган Експертиза № 20/Д.-142 (л. 235 и сл.) е дала категорично заключение, че подписите под договор № 1038728213032019 – 46382785 от 13.03.2019г. и декларация от същата дата не са положени от А. В. Б.. Експертизата е изготвена от компетентни специалисти от Научноизследователски институт по криминалистика – МВР и няма основание нейното заключение да не бъде зачетено от съда, така както е зачетено от административния орган. С оглед на това, настоящият състав намира за законосъобразни изводите на КЗЛД, базирани на резултатите от експертното изследване, че договорът от 13.03.2019г. ведно с приложената към него декларация от същата дата не обективират съгласие на жалбоподателя за обработване на негови лични данни за тази цел – предоставяне на спорната мобилна услуга, както и че предхождащите сключването на този договор преддоговорни отношения са водени именно с жалбоподателя. След като договорът не е сключен от жалбоподателя, т.е. той не е страна по него, не е налице и обработване на данните за целите на изпълнение на договора. При това положение не е възникнало и нормативно установено задължение за обработка на данните на жалбоподателя, тъй като подобно задължение предполага сключен договор, т.е. основание по чл. 6, § 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

Предвид установената липса на валидно дадено съгласие за обработка на лични данни

във връзка с този договор, безспорно е налице нарушение на чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679, което следва да бъде санкционирано.

С оглед пълнота на изложението следва да бъде посочено, че решението на КЗЛД не се базира единствено на Експертиза № 20/Д.-142. В мотивите към решението подробно са обсъдени правилата за администриране на заявления при сключване, промяна и прекратяване на договори в търговските обекти на оспорвания. Обсъдено е и закупуването на мобилни устройства и връзката им с договори за предоставяне на мобилни услуги, като е посочено, че в процесния договор не е отразено закупуването на устройство и към него не е приложена декларация-съгласие при кредитна проверка, каквато според правилата на дружеството се изисква при закупуване на устройство, в т.ч. в брой. Законосъобразно комисията е приела за недоказано твърдението на администратора, че закупуването на устройство на преференциална цена поначало предполага сключването на договор за мобилна услуга. Такава обвързаност между закупуването на устройство и сключването на договор за предоставяне на мобилна услуга не се установява.

Съгласно чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД Комисията се произнася с решение, като може да приложи мерките по чл. 58, параграф 2, букви "а" – "з" и "й" от Регламент (ЕС) 2016/679 или по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл. 83 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и по глава девета. С оспореното решение на основание чл. 58, § 2, б. "и" във вр. с чл. 83, §5, б. "а" от Регламент (ЕС) 2016/679, предвид незаконосъобразното обработване на личните данни на А. Б., КЗЛД е наложила на БТК ЕАД административно наказание „имуществена санкция“ в минимален размер от 500 лева. При определяне на размера на санкцията комисията е взела предвид цялостната фактическа обстановка по случая, подробно обсъдена в процесното решение. Според т. 2 на Решение № ППН-01-162/08.02.2021г. КЗЛД е разпоредила на БТК ЕАД да заличи личните данни на Б. във вр. с договор № 1038728213032019 – 46382785 от 13.03.2019г. и е определила 14-дневен срок за това. Това правомощие на комисията изхожда от чл. 58, § 2, б. "г" от Регламент (ЕС) 2016/679 и съответства на фактическите основания за постановяването му.

В обстоятелствената част на решението на КЗЛД са изложени подробни съображения, описани в 11 точки, за определената по вид и размер конкретна санкционна мярка – имуществена санкция. Административният акт съдържа точни и ясни мотиви за направения избор на най-ефективна, целесъобразна и съответна на принципа на пропорционалност мярка за констатираното нарушение. Обоснован е размерът на избраната мярка - 500 лева, при което са взети предвид изяснените по случая релевантни обстоятелства и нормативно установения минимален размер на имуществената санкция. Подробно са обсъдени, както смекчаващите, така и отегчаващите отговорността обстоятелства. Изложените съображения от органа са последователни, задълбочени, логични и в съответствие с установената фактология по случая, поради което се споделят изцяло от съда.

Предвид изложеното съдът приема, че оспореното решение е постановено в съответствие с материалния закон и с целта на закона. Жалбата, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото основателна е претенцията за юрисконсултско възнаграждение на представителя на ответника. Същата следва да бъде уважена в размер на 100 лева, на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната

помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд
София-град, Второ отделение, 27-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № ППН-01-162/2020 от 08.02.2021г.
на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за защита на личните данни
сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен
съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: